

Розділ 2

Інноваційні процеси в економіці

Інновационные методы в управлении корпоративными структурами

Т. В. СЕМКИНАⁱ, А. А. СМЕРНОВАⁱⁱ

В статье представлены принципы адаптации механизмов национальной экономики в целом и отдельных экономических субъектов к изменяющимся условиям экономики, а также обстоятельств, влияющих на выбор именно этих механизмов адаптации. Рассмотрены принципы применения действенных управленческих технологий на предприятии минимизируя существенные потери на создание и информационно-техническую поддержку корпоративной информационной системы для достижения поставленных целей. Рассмотрены особенности нелинейных процессов и явлений в сложных экономических системах, взаимодействующих с нестабильной внешней средой, характеризующейся неопределенностью и урезанным горизонтом предсказуемости. Представлена концепция системного подхода, используемого в формировании и структуризации корпоративных систем управления, принципиально ограниченного при описании поведения современных экономических процессов, отличающихся взаимозависимостью и нелинейностью сильно связанных событий и соответственно сложностью механизмов управления в динамически неустойчивой среде, заведомо предполагающих устойчивость и линейность поведения систем. Рассмотрены особенности функционирования корпоративных структур в нестабильном рыночном окружении. Стратегическое адаптивное планирование как метод формирования пассивной составляющей стратегии изменений заключается в варьировании целей и внутренних возможностей экономической системы для принятия правильных решений и согласования работы всех подсистем предприятия.

Ключевые слова: инновация, контроллинг, адаптивное планирование, система управления, синергетика, экономическая система.

УДК 336.716

JEL коды: A10, B21, D00, D20

Постановка проблемы. В настоящее время национальная экономика и все ее субъекты находятся под действием критериев непостоянности. В связи с этим появляется неувязка обеспечения экономической стойкости и роста уровня конкурентоспособности компаний как субъектов национальной экономики. Движущей силой экономической эволюции и ключевой предпосылкой повышения конкурентоспособности и эффективности любой экономической системы являются

ⁱ Семкина Татьяна Витальевна, доктор экономических наук, профессор, проректор по научной работе Макеевского экономико-гуманитарного института;

ⁱⁱ Смирнова Анна Александровна, аспирант кафедры экономической теории и информационных технологий Макеевского экономико-гуманитарного института.

© Т. В. Семкина, А. А. Смирнова, 2014

інновації, так як без інновацій економіка знаходиться в стані стагнації. Інновації стаються закономірною реакцією компаній, підвищують свій рівень конкурентоспособності в відповідь на конфігурації зовнішньої конкурентоспособної середовища. Конфігурації в рівні технологій, політиці, освіті ведуть до появи нових потреб. Модифікації зовнішньої середовища передбачають виникнення нових рішень, задовольняють поточні і знову виникаючі потреби. К огорченню, до сьогоднішнього дня в економіці України ощутимих позитивних структурних зсувів в формуванні інноваторського базису як фактора розвитку конкурентної економіки і дійсної антикризисної політики не відбулося, перехід на інноваційний тип економічного зростання все ще залишається бажанням на майбутнє.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інновації є стратегічною причиною конкурентного переваги і одночасно головною ендогенною передумовою нестійкості ринкової економіки. Як зазначається в дослідженнях відомих вітчизняних економістів [1; 2; 9], конкретною передумовою незначущості інноваторського елемента економічного зростання в Україні є той факт, що наявна інвестиційна модель інноваційного розвитку базується на використанні в основному власних засобів компаній, при надзвичайно низькій зацікавленості іноземних інвесторів і залишковому принципі фінансування з муніципального бюджету. Тому причиною інноваторської енергійності почасти слабо впливає на загальну ефективність компаній, а відсутність механізмів стимулювання інноваційної діяльності і слабка адаптивна здатність.

Цілью статті є розгляд основних проблем впровадження інноваційних методів в управлінні корпоративними структурами в умовах нестійкості ринкової середовища, справляясь з труднощами і перешкодами на шляху до інноваційного типу зростання.

Изложение основного материала. Актуальним стає вивчення механізмів адаптації національної економіки в цілому і окремих економічних суб'єктів до змінюючихся умов економіки, а також обставин, що впливають на вибір саме цих механізмів адаптації. Під механізмами адаптації ми розуміємо зміни короткотривалого і довготривалого характеру, що відбуваються в національній економіці і у економічних суб'єктів в відповідь на появу ознак нестабільності в економічній системі. Під нестабільністю будемо розуміти ситуацію, коли під впливом зовнішніх або внутрішніх факторів відбуваються негативні коливання ділової активності.

Згідно з думкою багатьох експертів, в наше час в національній економіці все ще продовжують відслідковуватися симптоми ймовірного погіршення ситуації: зсув внутрішнього і зовнішнього попиту, падіння виробництва, нестабільність на ринку праці, падіння реальних доходів населення [8]. В цих умовах всі економічні суб'єкти – державний сектор, підприємницький сектор, домашні господарства, змушені адаптуватися до нових економічних реалій. На всіх без винятку ринках відбуваються нові конфігурації в протест на кризові явища в економіці. Підприємницький сектор і домашні господарства також переглядають свої бюджети, суттєво скорочують свої витрати.

Ні з чим очевидною економічною привабливістю інноваційний процес пов'язаний з цілою групою факторів ризику, обумовлених параметрами нововведення і

инновационным потенциалом предприятия, а также уровнем предсказуемости влияния внешнего окружения и реакции рынка на устойчивость его внутреннего состояния и рыночного положения. Инновации, являющиеся движущей силой экономической эволюции и ключевым фактором повышения конкурентоспособности и эффективности любой экономической системы, одновременно служат основной организационной и экономической эндогенной причиной неустойчивости экономики. Как отмечает В.-Б. Занг, именно «в силу существования инноваций конкурентная капиталистическая экономика не может быть устойчиво. Каждому экзогенному воздействию соответствует новое состояние равновесия, в направлении которого движется реальная система» [11].

Осуществление действенных управленческих технологий на предприятии имеет ввиду существенные потери на создание и информационно-техническую поддержку корпоративной информационной системы. С этих позиций содержание на предприятиях высокобюджетных внутренних ИТ-служб считается показателем инновационно настроенного менеджмента, того, как управление подготовлено к научно-технической модернизации и действенному применению ее результатов.

Основные проблемы, возникающие при моделировании поведения экономических систем и механизмов корпоративного управления, связаны, как правило, со сложностями применения аппарата исследования стохастических и в особенности неопределенных явлений (то есть формально детерминированных, но с хаотическим поведением). По современным воззрениям, по признаку характеристик поведения можно выделить три основных класса систем. Одни – детерминированные, прогноз поведения которых может быть дан на любое желаемое время. Другие – стохастические, для которых нельзя говорить о детерминированном прогнозе, а можно находить лишь статистические характеристики – оценки средних значений, дисперсий, моментов высшего порядка, распределения вероятностей. В последние десятилетия было показано, что есть еще один важный класс объектов. Формально они являются детерминированными – абсолютно точно зная текущее состояние системы, можно установить, что произойдет с ней в сколь угодно далеком будущем. И вместе с тем прогнозировать ее поведение можно лишь в течение ограниченного времени, потому что сколь угодно малая неточность в определении начального состояния системы нарастает со временем, и возможность что-либо предсказывать постепенно теряется. На больших временах система ведет себя хаотически. Анализ математических моделей, построенных на основе системно-динамического подхода и синергетики для феноменологического описания детерминированных систем с хаотическим поведением, может приводить к парадоксальным выводам, меняющим привычные стереотипы.

В критериях нелинейных процессов и явлений в сложных экономических системах, взаимодействующих с нестабильной внешней средой, характеризующейся неопределенностью и урезанным горизонтом предсказуемости, детально имеет место быть неэффективность парадигмы управления, направленной на линейность и устойчивость экономических процессов. Тем более, что системный подход, используемый в формировании и структуризации корпоративных систем управления, принципиально ограничен при описании поведения современных экономических процессов, отличающихся взаимозависимостью и нелинейностью сильно связанных событий и соответственно сложностью механизмов управления в динамически неустойчивой среде, поскольку заведомо предполагает устойчивость и линейность поведения систем. Но с точки зрения синергетики, не существует эволюционных экономических систем, которые всегда были бы устойчивы и полностью

характеризувались лінійністю внутрішніх і зовнішніх взаємодій. В.-Б. Занг відзначає, що «... для економічних еволюційних процесів лінійність і стійкість мають не універсальний, а вельми обмежений характер» [11].

Сливання повноважень інноваційного управління і інформаційних технологій обумовлює використання прогресивної системи контролінга, являючої собою пристосування інформаційного і аналітичного забезпечення менеджмента достаточними системними свідченнями в розв'язанні он-лайн завдань всіх просторових масштабів.

Совершенствование інноваційних процесів, пов'язане з ризиком нестійкості, а отже передбачає використання принципів адаптивного управління, одним з яких можна розглядати механізм гнучкого контролінга. Інакше кажучи, застосування гнучкого контролінга забезпечує стійке рівноважне розвиток економічної системи, а її розвиток обумовлює необхідність адаптації як реакції на змінюваність зовнішнього середовища во избежание нестійкості і критичних ситуацій [6]. Але при цьому, хоча теоретично [7; 23] в число завдань активної адаптації повинно входити і вплив на оточуюче середовище, основні зусилля адаптивного управління все ж направлені на адекватне і своєчасне реагування на зміну параметрів зовнішнього середовища і в значно меншій ступені на їх трансформацію під потреби розвитку, то єть совершенствование економічної системи, схема функціонування представлена на рис. 1.

Стратегічні зміни $\Delta\sigma(t)$ (імітаційні і ситуаційні) викликають необхідність зміни структури базових стратегічних моделей для розв'язання завдання переходу до нової рівноважної траєкторії, визначеної новою стратегією $\sigma'(t) = \sigma(t) + \Delta\sigma(t)$. Ситуаційні моделі описують найбільш жорсткі, критичні стани – втрату системою стійкості і перехід до нової рівноважної траєкторії в певний момент $t > t_0$, відображаючи контур зворотньої позитивної зв'язі. В математичній постановці ситуаційні моделі, що відображають стратегію змін, є загальними динамічними моделями, що мають найбільш складну структуру. При початкових умовах, залежних від параметрів, в момент $t = t_0$ ситуаційні моделі переходять в імітаційні, переживаючи відповідні зміни структури і набуваючи суттєво іншого економічного значення. Результатом імітаційного моделювання є можливі сценарії майбутнього розвитку системи при варіації параметрів початкових умов в момент $t = t_0$. Для заданих (прогнозованих) значень параметрів, що відображають найбільш ймовірний стан зовнішнього і внутрішнього середовища на певний період, імітаційна модель набуває фіксовану структуру і стає базовою [4; 5; 6].

Проаналізуємо вплив різних варіантів стратегії змін $\Delta\sigma$ на ринкову позицію економічної системи і величину сукупного підприємницького ефекту. Нехай ефект від реалізації прийнятої базової стратегії σ можна виразити певною адитивною функцією [4; 6].

$$F \in \mathbb{F}(B, \Pi, \mathbb{F} \ni X (), X \in G(\sigma) \ni \{X : AX \in B, X \in \}, \quad (1)$$

де X – використовувані базові технології; A – технологічна матриця економічної системи.

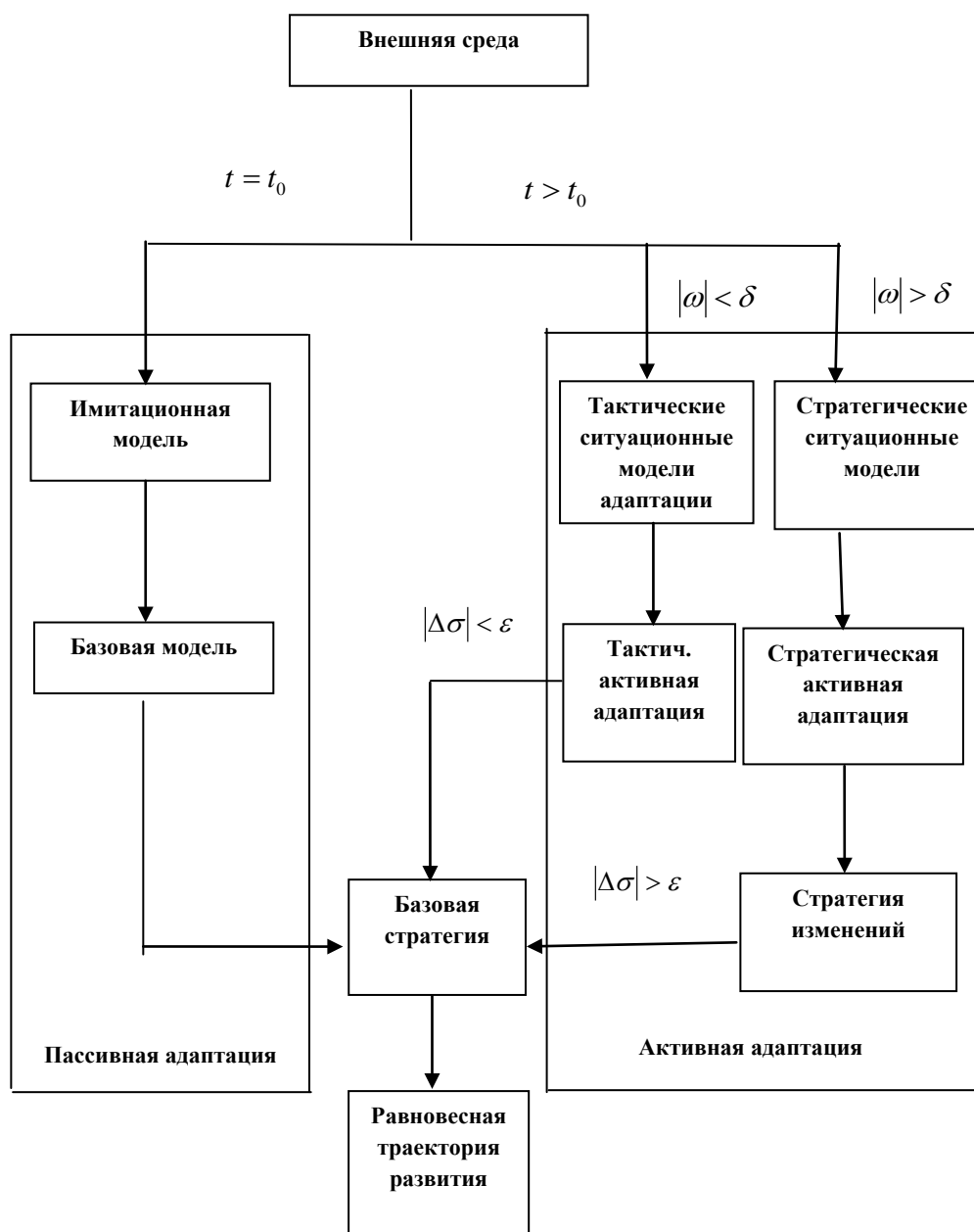

Рис. 1. Схема функционирования системы адаптивного управления (разработано по [4; 5; 6; 7])

Считается целесообразным конкретные стратегии осуществлять исходя из имеющихся возможностей, целей фирмы и конкретной ситуации. Таким образом, рыночное положение (РП) экономической системы, соответствующее базовой

стратегії σ , определяется заданными целями (Π), внутренними (ресурсными) возможностями (B) и потребностями рынка (Π) [4; 5; 6]: $RP = \Pi \cap B \cap \Pi$, что наглядно представлено на рис. 2 [6].

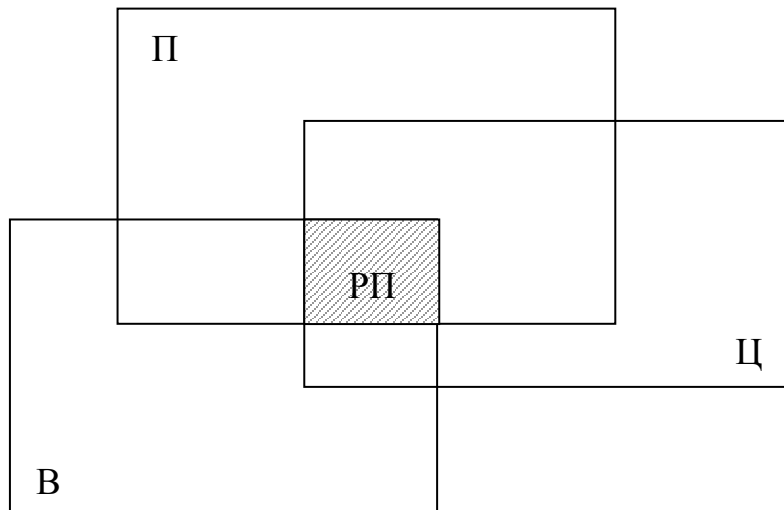

Рис. 2. Рыночная позиция фирмы [6]

Стратегическое адаптивное планирование как метод формирования пассивной составляющей стратегии изменений заключается в варьировании целей и внутренних возможностей экономической системы. Модификация множества целей ($\Pi' = \Pi \cup \Delta\Pi$) приводит к соответствующему изменению ее рыночной позиции

$$RP(\Pi', B, \Pi) = \Pi' \cap B \cap \Pi = (\Pi \cup \Delta\Pi) \cap B \cap \Pi = \Pi \cap B \cap \Pi \cup \Delta\Pi \cap B \cap \Pi \quad (2)$$

и дополнительному эффекту (F по определению аддитивная функция) в виде

$$\Delta F(\Delta) \in \Pi' \cap B \cap \Pi = \Pi \cap B \cap \Pi \cup \Delta\Pi \cap B \cap \Pi = \Pi \cap B \cap \Pi + \Delta\Pi \cap B \cap \Pi = \Pi \cap B \cap \Pi + \Delta F \quad (3)$$

на структурно измененном (в соответствии с вариацией целей $\Pi \rightarrow \Pi' = \Pi \cup \Delta\Pi$) множестве технологий

$$X^* \in G(\sigma') = \{X^* : A(X + \Delta^* X) \in B, (X + \Delta^* X) \in \Pi'\}, \quad (4)$$

где $\Delta^* X$ – структурные изменения базового набора используемых технологий ($X \rightarrow X^* = X + \Delta^* X$) в соответствии с существующими потребностями рынка;

$G(\sigma)$ – область допустимых решений (область маневрирования).

Адаптация экономической системы к трансформациям внешней среды путем использования резервов и изменения внутренних (ресурсных) возможностей отражается в следующих результатах:

$$\begin{aligned} P\Pi(\mathcal{C}, B', \Pi) &= \mathcal{C} \cap B' \cap \Pi = \mathcal{C} \cap B \cap \Pi \cup \mathcal{C} \cap \Delta B \cap \Pi, \\ \Delta F(\mathcal{C}) \cap \mathcal{B} \cap \Pi &= \Pi(\mathcal{C}', X) = (\Delta), \\ X^* \in G(\sigma') &= \{X^*: A(X + \Delta X) \in B \cup \Delta B, (X + \Delta X) \in \}, \end{aligned} \quad (5)$$

где ΔX – количественные и качественные изменения базового набора технологий ($X \rightarrow X^* = X + \Delta X$).

По определению проф. Н. Г. Данилочкиной, контроллинг – это система управления процессом достижения конечных целей и результатов деятельности компании [3]. Осуществление целей управления гарантируется методом: возведения системы стратегических и своевременных (тактических) целевых данных деятельности компании; использование механизмов контроля в целях обеспечения согласованной работы коллектива предприятия в тенденции установленных целей; изучений других вариантов достижения поставленных целей, объяснения выбора рационального варианта; сортировки и обобщения издержек и итогов в различных разрезах аналитики; координации работы структурных подразделений; оценки деятельности компании и обоснования необходимости осуществления корректирующих воздействий; оценки эффективности и необходимости инвестиционных проектов и тактических управленческих решений.

Методология и инструментарий контроллинга дают возможность усовершенствовать организационную и информационную структуры компании таким образом, чтобы решались базовые трудности ее развития, прогнозирующие неизменные успехи не только в настоящем, но, и в будущем. Отличительной чертой этого есть принципиальность в области исследования и реализации инноваций, вследствие того, что конкретно инновационная деятельность является фундаментом действующего становления компании.

Задачи контроллинга инновационных процессов учитывают: создание и постоянное обновление информационной базы, содержащей информацию о разработках, об аналогах, о возможностях предприятия реализовать инновацию; разработку методической базы для анализа и оценки достижения стратегических целей предприятия за счет инновации, ее воздействие на деятельность предприятия и для создания эффективной системы управления инновационным процессом; разработку систем показателей для определения инновационного потенциала, для взаимоувязки целей инновации и стратегии предприятия, для оценки эффективности инноваций; разработку форм отчетности руководству о ходе инновационного процесса для принятия решений; координацию всех подразделений предприятия, занятых в инновационном процессе.

Одним из важных направлений при создании действенной системы управления нововведениями является использование типизации нововведений по критериям, предложенным в работе [10]. По уровню инновационности и относительной сумме инвестиций С. В. Климентьевой выделяется три вида нововведений: модификация – физическое изменение в объекте нововведения, характеризуется, как правило, низким уровнем рисков и малыми затратами; имитация – копия апробированной инновации, относится к категории среднего риска; инновация – нововведение, отличающееся высокой степенью новизны и неопределенности для реализующего его субъекта.

Входними параметрами контролінга являються: отображение задач инновационного проекта, временные планы, затраты проекта, плановые промежуточные итоги. Приписывание инновационных целей и намерений к определенному типу сообразно указанным раньше аспектам дает возможность рекомендовать инструменты контроллинга, более надлежащие виду каждого нововведения.

На отечественном рынке работают как крупные холдинги, которые создают весомую долю отраслевой продукции, так и существенная численность маленьких компаний. Контролинг способен оптимизировать модель управления предприятиями с учетом их специфики, поскольку позволяет четко соблюдать принцип целеполагания, принцип соответствия полномочий видам управленческих воздействий, а также принцип соответствия форм и методов деятельности задачам и мотивации, как через прямое администрирование, так и через хозяйственное и индикативное управление.

Выводы. Система адаптивного управления, как один из инновационных методов управления корпоративными структурами, позволяет как создавать сопротивление незначительным возмущающим воздействиям, так и принимать решения и действовать в ответ на кардинальные изменения внешней среды, обеспечивая необходимые маневренность, гибкость и устойчивость функционирования и развития экономической системы. Отсталость механизмов стимулирования инновационной деятельности и слабая адаптивная дееспособность корпоративных структур к требованиям организационно-экономической и производственно-технологической модернизации являются ее основными неувязками и препятствиями на пути к инновационному типу роста. Конкурентные преимущества и устойчивое функционирование предприятия в долгосрочной перспективе невозможны без инновационной деятельности в самых различных сферах. Внедрение инновационных процессов на предприятии показывает, что неуспешная реализация инновационных намерений связана, главным образом, с использованием на предприятиях методов планирования, организации и управления инновационными процессами, неадекватных современным условиям реализации инноваций. Рассмотренное в статье теоретическое обобщение и решение проблемы стратегического адаптивного планирования, основываясь на моделировании динамики и управления ресурсным обеспечением инновационных механизмов управления корпоративными структурами, дает возможность построения методологического базиса и разработки системы моделей динамики рыночного положения и синтеза механизма управления ресурсным потенциалом предприятия, предназначенных для разложения теоретических представлений о динамике влияния управленческих решений и других факторов на устойчивость инновационного развития и в конечном понимании реализации механизма гибкого контроллинга в совершенствовании управления путем внедрения инновационных механизмов управления в условиях нестабильной экономической среды.

Литература

1. *Александрова, В. П.* Прогнозування впливу інноваційних факторів на розвиток економіки України [Текст] / Александрова В. П., Скрипниченко М. І., Федулова Л. І. // Економіка і прогнозування. – 2007. – № 2. – С. 9–26.
2. *Гець, В. М.* Середньостроковий прогноз розвитку економіки України на період до 2010 року [Текст] / В. М. Гець, М. І. Скрипниченко // Економіка і прогнозування. – 2007. – № 1. – С. 104–115.
3. *Данилочкіна, Н. Г.* Контролінг : учебное пособие [Текст] / Н. Г. Данилочкіна, Н. В. Чернер ; 2-е изд., доп. – М. : Доброе слово, 2007. – 294 с.

4. *Олейник, Ю. Т.* Анализ и моделирование стратегий корпоративного менеджмента [Текст] / Юрий Тимофеевич Олейник // Экономические инновации. Выпуск 15: Экономическое развитие регионов в контексте международной интеграции (конкурентоспособность, реструктуризация и корпоративное управление хозяйственными системами). Сборник научных работ. – Одесса : Институт проблем рынка и экономико-экологических исследований НАН Украины, 2003. – С. 190–201.
5. *Олейник, Ю. Т.* Методологические проблемы моделирования корпоративного управления [Текст] / Юрий Тимофеевич Олейник // Новое в экономической кибернетике : сб. науч. ст. ; под общ. ред. Ю. Г. Лысенко; Донецкий нац. ун-т // Моделирование корпоративного менеджмента. – Донецк : ДонНУ, 2004. – № 1. – С. 11–23.
6. *Олейник, Ю. Т.* Структуризация и моделирование системных, адаптивных и синергетических свойств инновационных стратегий микроэкономических систем [Текст] / Юрий Тимофеевич Олейник // Актуальные проблемы современной науки : материалы международ. науч.–практ. конф. науч. сессии «XIII Невские чтения» (20–22 апреля 2011 г.) ; под общ. ред. Н. И. Озеровой. – СПб. : Изд-во Невского ин-та языка и культуры, 2011. – С. 86–96.
7. *Тимохин, В. Н.* Методология моделирования экономической динамики [Текст] : монография / В. Н. Тимохин ; научн. ред. Ю. Г. Лысенко. – Донецк : Юго-Восток, Лтд, 2007. – 269 с.
8. *Трунин, П.* Мониторинг финансовой стабильности в РФ, странах с переходной экономикой и развивающихся странах [Электронный ресурс] / П. Трунин, Т. Киблицкая // Сайт «Институт Гайдара». – Режим доступа к ресурсу : http://www.iep.ru/files/text/prognoz/fragil/2009_2kv.pdf.
9. *Федулова, Л. І.* Інтеграційні процеси корпоративних структур: можливості для інноваційного розвитку економіки України [Текст] / Л. І. Федулова // Економіка і прогнозування. – 2007. – № 3. – С. 9–31.
10. *Юсупова, С. Я.* Теория и практика внедрения системы контроллинга в условиях информационного общества [Текст] / Савда Ярагиевна Юсупова. – М. : Юркнига, 2007. – 19,0 п.л.
11. *Занг, В.-Б.* Синергетическая экономика. Время и перемены в нелинейной экономической теории [Текст] / В.-Б. Занг ; пер. с англ. – М. : Мир, 2009. – 335 с.

Получена 02.12.2013 г.

Інноваційні методи в управлінні корпоративними структурами

ТЕТЯНА ВІТАЛІЇВНА СЬОМКІНА*,
ГАННА ОЛЕКСАНДРІВНА СМІРНОВА**

** доктор економічних наук, професор,
проректор по науковій роботі Макіївського економіко-гуманітарного інституту,
вул. Острівського, 16, м. Макіївка, Донецька обл., 86157, Україна,
тел.: 00-38-0623-22-22-27, e-mail: t.v.semkina@mail.ru*

*** аспірант кафедри економічної теорії та інформаційних технологій
Макіївського економіко-гуманітарного інституту,
вул. Острівського, 16, м. Макіївка, Донецька обл., 86157, Україна,
тел.: 00-38-099-0601516, e-mail: smirnovaaneta@mail.ru*

У статті представлені принципи адаптації механізмів національної економіки в цілому та окремих економічних суб'єктів до мінливих умов економіки, а також обставин, що впливають на вибір саме цих механізмів адаптації. Розглянуто принципи застосування дієвих управлінських технологій на підприємстві мінімізуючи істотні втрати на створення та інформаційно-технічну підтримку корпоративної інформаційної системи для досягнення поставлених цілей. Розглянуто особливості нелінійних процесів і явищ в складних економічних системах, взаємодіючих з нестабільною зовнішнім середовищем, що характеризується невизначеністю і урізаним

горизонтом передбачуваності. Представлено концепцію системного підходу, що використовується у формуванні та структуризації корпоративних систем управління, принципово обмеженого при описі поведінки сучасних економічних процесів, що відрізняються взаємозалежністю і нелінійністю сильно пов'язаних подій і відповідно складністю механізмів управління в динамічно нестійкою середовищі, свідомо передбачають стійкість і лінійність поведінки систем. Розглянуто особливості функціонування корпоративних структур в нестабільному ринковому оточенні. Стратегічне адаптивне планування як метод формування пасивної складовою стратегії змін полягає у варіюванні цілей і внутрішніх можливостей економічної системи для прийняття правильних рішень та погодження роботи всіх підсистем підприємства.

Ключові слова: інновація, контролінг, адаптивне планування, система управління, синергетика, економічна система.

Mechanism of Economic Regulation, 2014, No 1, 57–67
ISSN 1726-8699 (print)

Innovative Methods in the Management of Corporate Structures

TATYANA V. SEMKINA*,
ANNA A. SMIRNOVA**

** Dr. (Economics), Professor,
Vice-Rector, Makeyevka Institute of Economics and Humanities,
Ostrovskogo Street, 16, Makeyevka, Donetsk Region, 86157, Ukraine,
phone: 00-38-0623-22-22-27, e-mail: t.v.semkina@mail.ru*

*** Postgraduate Student, Department of Economic Theory and Informational Technologies,
Makeyevka Institute of Economics and Humanities
Ostrovskogo Street, 16, Makeyevka, Donetsk Region, 86157, Ukraine,
phone: 00-38-099-0601516, e-mail: smirnovaaneta@mail.ru*

Manuscript received 02 December 2013.

This article presents the principles of adaptation mechanisms for the national economy as whole and individual economic actors to changing economic conditions and circumstances that influence the choice of these mechanisms of adaptation. Principles of effective use of technology in the enterprise management by minimizing substantial losses for the establishment and support of information and corporate information systems to achieve their goals. The features of nonlinear processes and phenomena in complex economic systems, interacting with an unstable environment characterized by uncertainty and cut down the horizon predictability. Presents the concept of system approach used in the formation and structuring of corporate governance systems, fundamental limitations in describing the behavior of modern economic processes characterized by interdependence and nonlinearity strongly related event and therefore the complexity of the control mechanisms in dynamically unstable environment knowingly provide stability and linearity behavior systems. The features of the functioning of corporate structures in an unstable market environment. Strategic adaptive planning as a method of forming the passive component of the strategy change is to varying objectives and internal features of the economic system to make good decisions and approval of all subsystems company.

Keywords: innovation, controlling, adaptive planning, system management, synergy, economic system.

JEL Codes: A10, B21, D00, D20

Figures: 2; *Formulas:* 5; *References:* 11

Language of the article: Russian

References

1. Aleksandrova, V. P., Skrypnychenko, M. I., Fedulova, L. I. (2007), "Prognostication of influence of innovative factors on development of economy of Ukraine," *Ekonomika i prohnozuvannya*, 2, 9–26. (In Ukrainian)
2. Heyets, V. M., Skrypnychenko, M. I. (2007), "Medium-term prognosis of development of economy of Ukraine on a period to 2010 year," *Ekonomika i prohnozuvannya*, 1, 104–115. (In Ukrainian)
3. Danylochyna, N. H., Cherner, N. V. (2007), *Kontrolling. Train aid*, Moscow, Dobroe slovo. (In Russian)
4. Oleynik, Yu. T. (2003), "Analysis and modeling of strategies of corporate management," in *Economic innovations*, Odessa, Institut problem ryinka i ekonomiko-ekologicheskikh issledovaniy NAN Ukrainyi, 15, 190–201. (In Russian)
5. Oleynik, Yu. T. (2004), "Methodological problems of design of corporate management," in *New in economic cybernetics*, The Donetsk national university, Design of corporate management, 1, 11–23. (In Russian)
6. Oleynik, Yu. T. (2011), "Structuring and modeling of system, adaptive and synergetic properties of innovative strategies of the microeconomic systems," in *Issues of the day of modern science, materials of international scientific and practical conference of scientific session "XIII Nevskie chteniya"*, Saint-Petersburg, Izdatelstvo Nevskogo instituta yazyka i kultury, 86–96. (In Russian)
7. Timohin, V. N. (2007), *Methodology of modeling of economic dynamics*, Donetsk, Yugo-Vostok. (In Russian)
8. Trunin P. and Kiblitkaya T. (2009), "Monitoring of financial stability is in Russian Federation, countries with a transitional economy and developing countries," http://www.iep.ru/files/text/prognoz/fragil/2009_2kv.pdf. (In Russian)
9. Fedulova, L. I. (2007), "Integration processes of corporate structures: possibilities for innovative development of economy of Ukraine," *Ekonomika i prohnozuvannya*, 3, 9–31. (In Ukrainian)
10. Yusupova, S. Ya. (2007), *Theory and practice of system's introduction of the controlling in the conditions of informative society*, Moscow, Yurkniga. (In Russian)
11. Zang, V.-B. (2009), *Synergetic economy. Time and changes in a nonlinear economic theory*, Moscow, Mir. (In Russian)